

Folketingets Børne-, Indenrigs-, og Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

2016 - 2423

Doknr.

461228

Dato

21-04-2017

Folketingets Børne-, Indenrigs- og Socialudvalg (daværende Social- og Indenrigsudvalg) har d. 16. marts 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 221 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 221:

"Vil ministeren indhente oplysninger fra 2013 og frem, evt. med bidrag fra andre ministerier, om hvor ofte de lægefaglige og retsmedicinske undersøgelser i forbindelse med mistanke om overgreb på børn foregår hhv. i børnehuse og på et hospital/lægefaglig klinik?"

Svar:

Jeg vil indledningsvist gerne beklage den meget lange svartid.

Når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller ved mistanke om overgreb, skal kommunen til brug for den børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50 benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet jf. servicelovens § 50 b.

Ifølge bekendtgørelsen om børnehuse, bekendtgørelse nr. 1153 af 1. oktober 2013, skal børnehuse bidrage til den børnefaglige undersøgelse, hvor det er relevant for kommunen at inddrage sygehusvæsenet eller politiet. I børnehuse samles de relevante myndigheder for at sikre en koordineret og tværfaglig indsats.

Ifølge bekendtgørelsen skal børnehuset bistå barnet eller den unges kommunale sagsbehandler med at vurdere, undersøge og udrede behovet for støtte, herunder behov for en sundhedsfaglig indsats og en eventuel sundhedsfaglig viderevisitation, som følge af de overgreb, der er viden eller mistanke om, at barnet eller den unge har været udsat for. Børnehuse skal desuden koordinere forløbet for disse undersøgelser m.v., så det sker så skånsomt som muligt for barnet eller den unge.

Børnehuse registrerer selv, hvilke ydelser, der gives til børn med et forløb i et børnehus, herunder ydelser givet af sundhedssektoren. På baggrund af disse oplysninger offentliggjorde Socialstyrelsen i juni 2016 en årsstatistik (2015) for børnehuse.

Det fremgår af årsstatistikken, at i sager behandlet af børnehuse, udføres lægelige undersøgelser primært på en børneafdeling eller en højt specialiseret funktion på et sygehus. Således gennemføres 49 pct. af de lægelige undersøgelser på en børneafdeling og 41 pct. på en højt specialiseret funktion på et sygehus.

De retsmedicinske undersøgelser gennemføres primært på et retsmedicinsk institut (45 pct.), mens 33 pct. gennemføres på en højtspecialiseret funktion. 8 pct. af undersøgelserne gennemføres i børnehusene og 9 pct. på en børneafdeling.

Til at belyse spørgsmålet har jeg derudover indhentet bidrag fra henholdsvis Justitsministeriet og Sundheds- og Ældreministeriet.

Justitsministeriet har den 30. januar 2017 oplyst følgende:

"Det fremgår af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1153 af 1. oktober 2013 om børnehusene, at børnehusene skal bidrage til den børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50 i sager, hvor der er mistanke om, at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb, og hvor det er relevant for kommunen at inddrage sygehusvæsenet eller politiet. Det fremgår endvidere af § 1, stk. 2, at børnehusene skal have fast personale og herudover efter behov i konkrete sager kan inddrage og samarbejde med relevante myndigheder og fagfolk, herunder eksempelvis politi, retsmedicinske institutter og sygehusafdelinger, der varetager højt specialiserede funktioner i forbindelse med overgreb mod børn.

Rigspolitiet har over for Justitsministeriet oplyst, at politiet i forbindelse med efterforskningen af den enkelte sag foretager en vurdering af, om der er grundlag for at rekvirere en retsmedicinsk undersøgelse med henblik på bl.a. sporsikring og fastlæggelse af overgrebets art og gerningstidspunkt. Hvor undersøgelsen skal finde sted, er imidlertid ikke en beslutning, som træffes af politiet.

Rigspolitiet har desuden oplyst, at det ikke er muligt at trække statistiske oplysninger fra politiets sagsbehandlingssystem (POLSAS) om, hvor ofte de lægefaglige og retsmedicinske undersøgelser i forbindelse med mistanke om overgreb mod børn foregår henholdsvis i børnehusene eller på et hospital eller en lægefaglig klinik."

Sundheds- og Ældreministeriet har den 5. april 2017 oplyst følgende:

"I forbindelse med besvarelsen har Sundheds- og Ældreministeriet indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen og Sundhedsdatastyrelsen.

Sundhedsstyrelsen oplyser, at det i den gældende specialeplan for pædiatri er undersøgelser ved mistanke om seksuelt misbrugte børn en højt specialiseret funktion.

I den reviderede specialeplan, som træder i kraft 1. juni 2017, er "komplicerede og/ el. svære overgreb mod børn, og mistanke herom, herunder: Seksuelle overgreb og krænkelse mod børn og mistanke herom, komplicerede tilfælde af fysisk overgreb og mistanke herom f.eks. ved svære hovedtraumer og multiple frakturer, komplicerede tilfælde af medicinsk børnemishandling (Munchausen by Proxy), behov for særlige undersøgelser" en højt specialiseret funktion, som varetages i tæt samarbejde med retsmedicin.

Den øvrige socialpædiatri er hovedfunktionsniveau og kan foregå på alle sygehuse med en børneafdeling.

Det bemærkes endvidere, at det af bekendtgørelsens § 7 fremgår at "Hvert børnehus skal indgå faste, formaliserede samarbejdsaftaler med samtlige kommuner og politikredse i regionen, samt et retsmedicinsk institut og en sygehusafdeling, der varetager højt specialiserede funktioner i forbindelse med overgreb mod børn. Dette skal sikre, at der er klare retningslinjer for sagsgange, brug af de rette fagfolk, samt at der i det enkelte børnehus opretholdes et højt fagligt niveau. Aftalerne skal endvidere understøtte en ensartethed i børnehusenes arbejde på landsplan".

Sundhedsdatastyrelsen oplyser, at der ikke foreligger retvisende og dækkende opgørelser af lægefaglige og retsmedicinske undersøgelser på hospitaler/lægefaglige klinikker i forbindelse med mistanke om overgreb på børn. Sundhedsdatastyrelsen oplyser endvidere, at Landspatientregistret (LPR) ikke har registreringer fra de retsmedicinske institutter i København, Odense og Århus.

Det nationale sundhedsregister kan således ikke bidrage til at afklare, hvor ofte de lægefaglige og retsmedicinske undersøgelser i forbindelse med mistanke om overgreb på børn foregår hhv. i børnehusene og på et hospital/lægefaglig klinik.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado